

Uiteindelijk, Geachte Aanwezigen, staat u allemaal samen vóór mij, de Ambtenaar der Burgerlijke Stand of de BABS, dat is de Buitengewoon Ambtenaar der Burgerlijke Stand – en daar ben ik er één van.

Wij zijn in onze ambtskleding het Einde en het Begin, en meester van de ceremonie die van twee individuen, twee gelieven, één juridisch collectief maken. In een serieus toespraakje moet ik het bruidspaar vragen of zij uit vrije wil voor elkaar kiezen, en hen vragen of zij 'getrouwd de plichten die bij de huwelijkske staat horen, zullen nakomen. Wat die rechten en plichten zijn, vraagt nooit iemand, maar voor alle zekerheid heb ik de wetsteksten altijd bij me.

Vrijwel iedereen zegt haastig of bedeesd JA, en dan kan ik, zoals in de Wet staat, de hamer met een klap laten vallen, en is er een nieuw echt echtpaar.

Ik mag altijd lekker als eerste het kersverse paar gelukwensen, en dat doe ik met veel plezier en nadrukkelijker als het een 'gemengd stel' is. Dat is dan een bipatride, multi-etnisch, multireligieus, multicultureel stel.: een Fries met een Turk, een Marokkaan met een Surinamer, een Tukker met een Rus, een protestant met een katholiek, een moslim met een orthodox christen... Voor het trouwende stel zijn die verschillen zo klein geworden, dat zij elke ochtend met plezier naast elkaar wakker worden. Samen vrolijk, blij wakker worden: dat is de kunst: niet het met elkaar naar bed gaan.

Die gemengde stellen durven het aan, en vormen samen de kleinste multiculturele samenleving die er is. Dat is geweldig. En er is moed voor nodig. Omdat er misverstanden en cultuurverschillen zijn hebben de meesten het niet makkelijk, niet vóór het huwelijk en niet tijdens het huwelijk, hun leven. Ook op dat niveau heerst het *Eigen Volk Eerst* !

Hun moedige stap, vaak tegen de stroom in, verdient ons aller steun, niet onze tegenwerking, noch kritiek. Niet van familieleden, niet uit eigen kring, niet uit kerk & moskee. Het is immers een wonder dat de Almachtige de vonk van de liefde voor elkaar deed ontbranden, en dat het stel, zoals God Allah via de Profeet (vzmh) ons leert: "rust bij elkaar zal vinden". Daar waar met liefde en tederheid gevreeën, geleefd wordt, wordt niet geschoten!

Ik maak mij echter ongerust! Het aantal 'gemengde huwelijken' neemt namelijk niet toe. Het netto-resultaat is zelfs negatief: er zijn minder i.p.v. meer geslaagde gemengde huwelijken. Hebben we de laatste jaren een grotere afkeer van elkaar gekregen: zo groot dat we niet eens meer met elkaar naar bed durven, laat staan samen wakker worden? Geldt zelfs voor de kleinste multi-culturele samenleving: *Eigen Volk Eerst* ?! Iedereen, allochtoon of autochtoon, die dat idee huldigt, houdt niet van de Schepper, niet van de Schepping, en ook niet van De Liefde.

Er is dringend een Revolutie op Liefdesgebied nodig, waardoor gemengde stellen met denderende steun van de samenleving, de families, de vrienden & kennissen hun multi-etnische, multi-religieuze mini-samenleving kunnen waarmaken. Dat moet beloond worden! Daarom vind ik dat een geslaagd immigratie-en integratiebeleid blijft uit een toenemend aantal multi-etnische huwelijken. Meer 'gemengde stellen' is voor mij de meetlat waarop politici en ambtenaren moeten worden afgerekend

Gaat heen, en weest dankbaar voor het Goddelijk vermogen in u om lief te hebben, en doe dat dan ook.

Hebt elkander lief, en geef de liefde de ruimte, want alleen daarmee maken wij een gezonde mono-multi-culturele samenleving. Ik herhaal: waar met liefde gevreeën wordt, wordt niet geschoten, is geen afkeer of vijandigheid

Ik heb gezegd!

Joel Mahusad Beereikent